

KOMISJA KRAJOWA

ul. Wały Piastowskie 24
80-855 Gdańsk

L.dz. **PBE/90045/979/2020**

Pan Tomasz Grodzki
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

Działając z upoważnienia Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” przedstawiam uwagi do senackiego projektu z dnia 25 listopada 2020 r. ustawy o zmianie ustawy o pracowniczych planach kapitałowych oraz ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych.

Projekt zawiera szereg zmian, których wprowadzenie w życie ma przyczynić się do zminimalizowania wpływu pandemii na gospodarkę i przedsiębiorców. Niestety, osiągnięcie zamierzonego celu ma nastąpić w niektórych przypadkach kosztem prawa pracowników, co nie może spotkać się z aprobatą Związku.

Poniżej przedstawiam dalsze uwagi:

Art. 1

Art. 1 projektu zawiera propozycje zmian w ustawie o pracowniczych planach kapitałowych. Proponowane zmiany mają na celu odsunięcie o rok wdrożenia pracowniczych planów kapitałowych (PPK) m.in. dla podmiotów sektora finansów publicznych.

Związek zdecydowanie negatywnie ocenia tę propozycję. Już na chwilę obecną pracownicy administracji są pozbawieni możliwości dodatkowego odkładania na emeryturę, której wysokość, przy wynagrodzeniach w sektorze publicznym, nie nastroja optymizmem. Możliwość taką natomiast mają już od pewnego czasu pracownicy sektora prywatnego, tym samym są oni w tym zakresie w korzystniejszej sytuacji w stosunku do pracowników sektora publicznego. Projektodawca, powołując się na pandemię, nie bierze pod uwagę, że do skutków pandemii zaliczyć należy też ponowne zamrożenie wzrostu wynagrodzeń w administracji publicznej, brak nagród i zwiększoną ilość zadań wielu pracowników administracji

związanych z walką z pandemią. Tym samym możliwość ewentualnego wcześniejszego skorzystania z oszczędności gromadzonych w ramach PPK, może być jedną z nielicznych możliwości uzyskania dodatkowych środków na leczenie, której pracownicy sektora publicznego z powodu pandemii zostali pozbawieni.

Art. 2 pkt. 1

Związek negatywnie ocenia zawartą w art. 2 pkt. 1 projektu zmianę polegającą na dodaniu art. 2b w ustawie z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych. Na podstawie dodawanego przepisu, w przypadku wsparcia dla przedsiębiorców, przez mikroprzedsiębiorców będzie rozumiało się również przedsiębiorcę niezatrudniającego pracowników w ramach stosunku pracy.

Związek przypomina, iż nie można stawiać znaku równości między sytuacją prawną przedsiębiorców będących pracodawcami (zatrudniających pracowników na podstawie stosunku pracy) a przedsiębiorców, którzy zawierają umowy cywilne z podwykonawcami. Zobowiązania finansowe pracodawców są bardziej trwałej natury i nie mają oni takiej łatwości w dostosowywaniu struktury zatrudnienia do aktualnej sytuacji. Ponadto pracodawcy wypełniają również funkcje społeczne (art. 16 k.p.) względem swoich pracowników, co uzasadnia zróżnicowanie pomocy państwa na korzyść tych ostatnich. Tym samym brak jest uzasadnienia do zrównania pomocy państwa dla pracodawców i przedsiębiorców działających na podstawie umów cywilnoprawnych.

Art. 2 pkt. 2

Związek negatywnie ocenia propozycję zawartą w art. 2 pkt. 2 projektu polegającą na tym aby od pierwszego dnia niezdolności do pracy z powodu COVID lub okresu niemożności wykonywania pracy wskutek poddania się obowiązkowi kwarantanny przysługiwał zasiłek chorobowy. Związek wnosi aby tak wynagrodzenie wypłacane przez pracodawcę jak i zasiłek chorobowy za okres niezdolności do pracy z powodu COVID, lub niemożności wykonywania pracy wskutek poddania się obowiązkowi kwarantanny przysługiwał w wysokości 100% podstawy wymiaru zasiłku.

Związek przypomina, iż nie wszyscy pracodawcy w równym stopniu ponoszą ciężar epidemii. Niektórzy przedsiębiorcy odnotowują w tym czasie zwiększone obroty i przychody, a w związku z tym brak jest podstaw aby wprowadzać zaproponowane zmiany w odniesieniu do wszystkich pracodawców. Jest to tym bardziej nieuzasadnione, iż zaproponowana zmiana pogarsza sytuację pracownika, gdyż to na pracownika zostaje przerzucone ryzyko odmowy

wypłacenia przez ZUS świadczenia chorobowego, w wyniku czego niektórzy pracownicy lub ubezpieczeni mogą pozostać w tym okresie bez środków do życia. W szczególności może to mieć miejsce, gdy pracodawca będzie miał zaległości w zgłoszeniu lub opóźnienia we wpłatach na ZUS.

Z poważaniem
Członek Prezydium Komisji Krajowej
NSZZ „Solidarność”

Henryk Nakonieczny